

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Crinilor 45, Pașcani, jud. Iași
@ inaltareadomnului.pascani@gmail.com

Preot paroh: Marius Ionuț Tabarcea

+40 745 776 456

Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruiți.” (Romani 12, 12)

Anul III • Nr. 30 (78) • 26 octombrie 2022

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

Calea spre mântuire

Să rostim cât mai des rugăciunea lui Iisus!

Sfântul Ioan Scărarul

„Când ți se întunecă sufletul cu gânduri necurate, biruiește-i pe potrivnicii tăi cu numele lui Iisus, repetându-l cât mai des. O armă mai puternică și mai plină de izbândă nu vei găsi nici în cer nici pe pământ.”

Pe urmele sfinților

Cine sunt sfinții?

ieromonahul Arsenie Boca

Cine sunt sfinții? Sunt oameni ca și noi, numai că aceștia au pus iubirea de Dumnezeu mai presus decât iubirea de tată, de mamă, de fiu, decât iubirea de pământ, decât iubirea de lumea aceasta. Sfinții, prin urmare, sunt oameni care au urmat întocmai pe Iisus, iubindu-L pe El mai presus decât acestea din viața asta. Într-o zi am ascultat necazul unei mame: fata era credincioasă până ce i-a murit soțul, după care s-a răzvrătit și împotriva icoanelor. Adică Dumnezeu este bun numai cât îți merge bine în lumea aceasta, dar când îți vine un necaz, te întorci împotriva icoanelor, a Bisericii, a lui Dumnezeu. În cazul acesta, omul (femeia aceasta) a iubit ceva în lumea aceasta mai mult decât Dumnezeu. Și Iisus a zis limpede: „Cel ce iubește pe tată sau pe mamă mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine. Cel ce iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine” (Matei 10, 37).

Și mulți îl urmează pe Iisus până la muntele Fericirilor, dar foarte puțini îl urmează până la Golgota, până sus pe Cruce. Până sub Cruce a străbătut numai iubirea Maicii Sale și a ucenicului iubirii.

Acum știți ce-s Sfinții – eroii iubirii divine!

Este bine să știm

De ce Sfântului Dimitrie i se spune Izvorătorul de Mir?

Sfântul Mare Mucenic Dimitrie este cinstit pe 26 octombrie. Cultul Sfântului Dimitrie are o vechime considerabilă (inceputul sec. al IV-lea) însă va atinge apogeul odată cu progresul atins de orașul său, Tesalonic, ca centru politic și cultural în Bizanț (sec. al VII-lea). Sfântul Dimitrie a trăit în vremea împăraților Dioclețian și Maximian Galeriu. A primit botezul în taină, iar după moartea tatălui său a fost numit dregător. Din relatarea vieții sale, aflăm că în momentul în care Galeriu se întoarce victorios din lupta cu sciții, decide ca în fiecare cetate să se aducă jertfa zeilor pentru această victorie. Este momentul în care Dimitrie refuză și mărturisește că este creștin.

Pentru acest lucru ajunge în temniță, unde îl binecuvăntează pe Nestor să lupte împotriva lui Lie. Tânărul Nestor, după ce este însemnat cu semnul sfintei cruci de Dimitrie, iese învingător din lupta cu Lie. Când împăratul află de binecuvântarea lui Dimitrie, poruncește ca acesta să fie ucis cu sulițe, iar lui Nestor să i se taie capul.

Moaștele Sfântului Dimitrie se află în Tesalonic, în biserica de pe locul martiriului său. Pentru că din moaștele sale a curs și curge mir, Sfântul Dimitrie a primit și numele de Izvorătorul de mir. Mirul acesta este dăruit creștinilor pentru diverse boli spre vindecare. Menționăm că în prima duminică după sărbătoarea închinată Sfântului Dimitrie, la Vecernie, este deschisă racla în care sunt prezente sfintele sale moaște. Este momentul în care Mitropolitul scoate tava de sub sfintele moaște cu mir. Mirul este amestecat cu ulei de la Sfântul Maslu și este dăruit credincioșilor bolnavi spre tămăduire. Această lucrare de izvorare a mirului denotă că sfinții sunt neincetat lucrători în Biserică.

Sfântul Dimitrie este singurul numit de Biserică „**Mare Izvorător de Mir**”. Izvorarea de mir este unul dintre semnele de recunoaștere a sfințeniei, după cum spune și o cântare din Canonul Sfântului: „Mirul cel mai lucrător decât focul, Dimitrie, ajungând la toată Biserica, curge, izvorăște, viază și lucrează tainic, celor ce aleargă cu credință la el arzându-le bolile și gonind demonii”.

Sfânta Scriptură - izvor de înțelepciune

Rugăciunea de dinaintea cinei are o impresionantă bogăție de înțelesuri duhovnicești

Claudiu Balan | Ortodoxiatinerilor.ro

La rugăciunea dinaintea mesei de seară noi creștinii ortodocși rostim așa: „**Mânca-vor săracii și se vor sătura și vor lăuda pe Domnul, iar cei ce-L caută pe Dânsul, vii vor fi inimile lor în veacul veacului.**”

Aceste cuvinte sunt de fapt un verset din **Psalmul 21**, parte din cartea Psalmii, din Vechiul Testament.

Nu întâmplător Sfinții Părinți au rânduit ca fiecare creștin să rostească această rugăciune seară de seară, și vom vedea de ce. Haideți în primul rând să analizăm puțin conținutul Psalmului 21 pentru a vedea exact în ce context se regăsesc aceste cuvinte.

În primul rând **titlul psalmului** este următorul: „**Întru sfârșit, pentru sprijinirea cea de dimineață, psalm al lui David.**”

„După Sfântul Grigorie Teologul și Teodorit, acest psalm se dă lui [îl vestește pe] Hristos fiindcă prorocește înomenirea și pătimirea Lui cea mântuitoare. Se vorbește de sprijinire deoarece cuprinde rugăciunea lui Hristos, Care-I cere sprijin Tatălui Celui din ceruri, pentru a se imputernici întru pătimire. Însă zice de dimineață, adică început al zilei, căci nouă, celor ce ne aflăm întru întuneric și în rătăcire, cu adevărat ne-a răsărit Hristos – Soare al dreptății și lumină a cunoștinței.” (*Psaltirea în tâlcuirile Sfinților Părinți*, vol. I, Editura Egumenița, pag. 266).

Este un **psalm profetic** pentru că prevestește prin câteva versete fapte care s-au întâmplat după sute de ani în vremea când Mântuitorul a fost răstignit:

„**Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, ia aminte la mine; de ce m-ai părăsit?**” - prevestesc în esență cuvintele rostite de Iisus Hristos pe cruce (Matei 27, 46; Marcu 15, 34).

„**Nădăjduit-a spre Domnul, izbăvească-l pe el, mântuiască-l pe el, că-l voiește pe el**” - prevestesc cuvintele celor ce-L huleau pe Mântuitorul atunci când era pe cruce: „Pe alții i-a mântuit, dar pe sine nu poate să se mântuiască! Dacă este împăratul lui Israel, coboare-se acum de pe cruce și vom crede în el; s-a încrezut în Dumnezeu: să-l scape acum, dacă-l vrea; că a zis: Sunt Fiul lui Dumnezeu.” (Matei 27, 42-43).

„**Că mulțime de câini m-a înconjurat, adunarea celor vicleni m-a împresurat, mâinile și picioarele mi le-au străpuns**” - prevestește adunarea ostașilor în pretoriul în jurul Lui, atunci când l-au batjocorit (Matei 27, 27)

„**Străpuns-au mâinile mele și picioarele mele.**” - prevestește pironirea cu cuie a Mântuitorului pe cruce cu mâinile și picioarele.

„**Numărat-au toate oasele mele, iar ei priveau și se uitau la mine.**” - prevestește răstignirea trupului gol al Mântuitorului. Profeție confirmată ca fiind împlinită și în Evanghelia după Ioan, capitolul 19, versetul 37, care zice: „Vor privi la Acela pe Care L-au străpuns.”

„**Împărțit-au hainele mele loruși, iar pentru cămașa mea au aruncat sorți**” - prevestește cum după ce L-au răstignit, și-au împărțit hainele Lui prin aruncare de sorți (Matei 27, 35).

Iată de ce întreg psalmul este atribuit de Sfinții Părinți lui Hristos, ca și cum ar fi fost rostit chiar de El însuși, prevestind toate câte aveau să i se întâmple atunci când a venit pe pământ.

Versetul „**Mânca-vor săracii și se vor sătura**” face referire în primul rând la cei săraci de bună-cinstire, adică la cei care

se închinau la idoli și nu-L cunoșteau pe Dumnezeu... de fapt la cei săraci cu inima, cu mintea... adică la cei ce nu știau mai nimic despre Dumnezeu.

Întruparea Mântuitorului Hristos și propovăduirea răstignirii, morții și Învierii Lui la toate neamurile arată de fapt cum cei neștiutori (cei săraci la minte) au aflat despre Dumnezeul Cel adevărat, și s-au îmbogățit aflând această veste bună (Evanghelia). Măncarea lor devine astfel „**hrana duhovnicească a învățaturii Evangheliei, care hrănește și crește sufletul**” (*Psaltirea în tâlcuirile Sfinților Părinți*, vol. I, Editura Egumenița, pag. 281).

Vor lăuda pe Dumnezeu toți cei care îl vor cunoaște pe Dumnezeu. Iar cei care-L vor cunoaște vor împlini poruncile Lui. Se vor împărtăși cu Trupul și Sângele Lui și se vor umple de Duhul Sfânt, și vor lăuda pe Dumnezeu înaintea Sfintei Mese.

Toți cei care vor mânca Trupul și Sângele Domnului vor fi vii în veac așa cum spune chiar El: „Eu sunt pâinea cea vie, care s-a pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este trupul Meu” (Ioan 6, 51).

Să ne arătăm iubirea față de cei săraci în faptă

Prin urmare **rugăciunea dinaintea cinei, deși scurtă, rememorează toată lucrarea de mântuire a Fiului lui Dumnezeu venit în lume**, amintind de patimi, de Înviere, de împlinirea poruncilor Lui, și de împărtășirea cu Trupul și Sângele Lui, modul cel mai puternic de apropiere de Dumnezeu și de oameni.

De fapt dacă am sintetiza am putea spune că rugăciunea dinaintea cinei ne amintește de Biserica lui Hristos, de Sfintele Taine, de credința în Dumnezeu și de faptele bune... adică de tot ceea ce ne este necesar spre mântuire nouă oamenilor.

Totuși trebuie să apelăm și la înțelesul prim al acestui verset din psalmi, nu doar la cel figurat. Se spune că săracii vor mânca, se vor sătura și vor lăuda pe Dumnezeu.... ca și cum ar vrea să ne amintească nouă zilnic să le dăm să mănânce, așa cum le-a amintit și apostolilor: „Iisus însă le-a răspuns: N-au trebuință să se ducă; dați-le voi să mănânce” (Matei 14:16).

Zilnic să ne amintim că unii oameni mor de foamne, mănâncă foarte puțin sau deloc și n-au frigierele pline ca noi. Este de datoria noastră să le ducem de mâncare, nu să așteptăm să le arunce Dumnezeu din cer. Noi trebuie să le dăm de mâncare! Așa avem poruncă de la Dumnezeu.

Nu este de ajuns să ne rugăm pentru ci săraci, pentru cei de pe stradă ci trebuie să ne arătăm iubirea față de ei în faptă.

Ce frumos! Nu te lasă Dumnezeu să mergi la culcare împăcat că ai de toate, ci îți aduce aminte că sunt și alți oameni în jurul tău, care suferă, chiar dacă tu o duci bine. Cum poți fi fericit întru ale tale, dacă alții în jurul tău mor de frig și foame?

Astfel această rugăciune ne amintește și de milostenie dar și de lepădarea bogățiilor noastre. Ne amintește să nu ne legăm sufletește de cele pe care le avem, pentru că acolo unde este comoara noastră acolo va fi și sufletul nostru. Ținem mult la mâncare și la băutura... ele se deteriorează și ușor ușor intră în putrefacție și ajung în pământ.... acolo va fi și sufletul nostru... în stricăciune, în iadul egoismului nostru.